

взаємного кредиту. На вібрання прибуло коло 50 душ. Було зроблено доклад про те, в якій стадії пробував справу заснування банку. Для прискорення справи було вирішено ширити ідею банку серед мешканців Соломенки і присолашати членів. Потім було вибрано установчий комітет з 10 душ, якому доручено виробити статут банку, пристосовуючись до місцевих умов, і клопотатись перед міністерством про затвердження цього статуту.

В справі крадіжки виставки. Товариш председателя виставочного комітету В. Я. Демченко прислав на ім'я голови комітету телеграму, у якій повідомляв, що в справі виставки він балав у міністерство доріг. Міністер заявив, що міністерство візьме участь у виставці. Окрім того, міністер дозволив безплатно розвішувати плакати про виставку на усіх станціях зал. доріг.

День „житнього колосу“. Гурток любителів клопочеться, щоб 6 марта поставити спектакль в театрі „Соловцов“ на користь голодних. Хор політехіків запропонував комітетові по організації дня „житнього колосу“ дати концерт на цю ж мету.

До председателів районних комітетів почали надходити заяви од охочих взяти участь в дні „житнього колосу“. До д. Микіліна надійшло кілька заяв од різних організацій: тамбовського земляцтва, ук айського клубу і инш. До д. Яновського надійшло коло 100 заяв од приватних осіб.

Справа з пам'ятником П. А. Столипіна. Сьогодні, в 2 г. дня, в думському залі відбувся під председательством п. начальника краю засідання журі по ковкуру проєктів пам'ятника П. А. Столипіну.

Справа гурту лихварів. Справа гурту лихварів, які за великі проплати позичали гроші учням київської військової школи, розбірається, певне, в маї. Судова палата постановила посадити до суду всіх обвинувачених під арешт. Прокурор викликає коло 100 свідків-офіцерів, бувших учнів київської військової школи. Оборонцями обвинувачених на суді виступають: прис. пов. Матусевич, Браням, Гельденвейгер, Лещ, Гладков, Амханський, Николаев, Волотін і Біллік.

З учораšnjого дня почали виконувати свої обов'язки вповні признані начальники служби руху п.-в. залізниць Б. А. Бузенко і вач. служби п.в. П. П. Неклюдов.

Заведення нових духовних ревізійних комітетів. Господарські непорядки, які виявлялись в тихих справах, як Олександр Свірська, Київ-Гроцького мрястиря і инших, викликали постанову синода, на підставі якої в 1912 року в усіх епархіях було заведено спеціальні ревізійні комітети, порівнюючи з бувшими комітетами. Так, членами цих комітетів не можуть бути канцеляри, касири підодкопних інституцій, а також члени і секретари духовних консисторій; взагалі „начальствующі особи“, обов'язані грошовою чи матеріальною одточівністю перед ревізійними комітетами. Новим комітетам підлягають суми дієвочих духовних шкіл, попечальства про божих духовного зв'язанні і епархіальних свічних заводів; по епархії преосвященним дається право доручати новим комітетам ревізію і инших епархіальних інституцій. Члени цих комітетів повинні бути також при прийоми майна, матеріалів, при огляді нових будинків; при чому вони можуть подавати преосвященним свої окремі думки. На одержування цих комітетів повинно висукувати гроші в місцевих джерел, а сами комітети мають бути заведені негайно.

Збриння жертв на користь голодних. З наказу начальника п.-в. зал. дороги усім начальникам зал.-дор. станцій, де є державні ощадні каси, розіслані циркуляри, в якому наказується одкрити збор жертв на користь голодних. Збрані гроші наказано відсилати в головну касу управління у Київ.

В справі закриття товариства сільсько-господарських саумачів. П. київський губернатор порадив товариству служачих в сільсько-хаз. промисловості ліквідувати свої справи до 1 марта.

Капітал К. С. Немешаєва. По лінії п.-в. зал. дороги розіслані підписні бланки для збриння жертв на капітал імені бушого начальника доріг К. С. Немешаєва. Капітал єсть думка повернути на будівлю приюта для сиріт зал.-дор. служачих.

В духовній консисторії. 12 февраля київська духовна консисторія зробила по епархії наказ, щоб при землемірних роботах, в яких задіякалені духовні інституції, неодмінно були депутати од духовенства.

По вищих жіночих курсах. Директор київських вищих жіночих курсів оповісти, що до державних іспитів, без атестата за хлоп'ячу гімназію, допускати тільки тих курсисток, які поступили на курси не пізніш осені 1911 р.

Убивство студента. Вчора вночі в квартирі С. Зайцевої, що живе в д. № 8, по Беакивському проулку, убито студента Гр. Пастухова, 20 років. Подробичі дії драми такі. Де-кілька років тому в квартирі Зайцевої жив студент Пастухов. Там же жила приюта з гостиниці „Франсуа“ Явдох Матюхіна, Пастухов і Матюхіна полюбилися. Манулого літа Пастухов виїхав з Києва в Тобольськ, і коли в-осені вернувся в Київ, то відносини між ними і Матюхіною перервалися.

Тимчасом в Матюхіною позайомився молодий чоловік Олександр Гарбатюк і вважався її нареченим. Пастухов зовсім забув про Матюхіну.

Недавно у дочки Зайцевої народився син. Пастухова запросили бути хрещеним батьком. Позавчора він і прийшов на хрестини. Туди ж прибув і Гарбатюк. Коло 10 г. вечора Пастухов виїхав в коридор. Тут Гарбатюк наздогнав його і вдарив кинжалом в груди. Пастухов, не приходючи до пам'яті, помер Гарбатюкдесь втік в Київ.

3 Київщини. Самогубство учителя. В селі Шаулиць, уманського повіту, повісився учитель 2-х класової школи М. Дабановський. Сталось це через жіноку. Оженився він недавно. Після 3-х тижнів життя з жінокою він було труївся, та його виртували.

Курси. В межирізькій волості, каніського повіту, зветься улаштувати курси, на яких мають навчатися—як укріпляти провали. На ці курси повіту зветься будуть посылати по 2 чоловіки. Курси одкривають 15 априля і протягнуться до 15 мая.

Діло Б. М. Плеського. Витідав ося київського окружного суду в Черкасах розбірає діло інспектора народних шкіл Плеського. Його обвинувачував бувший народний учитель Бузенко за наклеп. В прихвани Бузенко писав, що Плеський підбивав проти нього селян села Балаванди, називав його революціонером і подав А. Савенкові матеріали для статті в „Кіевлянці“,—результатом чого було позабавлення Бузенка посади. На суді за свідків були члени союза архангела Михаїла та А. Савенко, який сказав промову про „соціалістичні-ліберти“, яких багато єсть поміж вчелями. В своїй промові Савенко атагував і про загальну освіту, яка, на його думку—єсть „палка о двух концах“ і дуже хвалив Плеського. Суд Плеського виправдав.

3 Волинні. Труси. 17 января, в ночи, арблено в Житомирі біля 40 трусів серед українців. У кожного взято книжки, різні брошури, рукописи літування. Робили також труси і в українській кінгарні В. Савицького.

Агрономична допомога. Волинське губернське зветься відкрито господарські склади: в Ровно, Острозі і Шепетівці. На складах будуть: машина, стучайний сніг, асина—польове, городне і асиная з трав, а також дрібні господарські причадала: серпи, коси, п'явки, мотузки і инше. Склади продаватимуть за гроші і на борг, і тоді з окремих куців будуть брати 8—9 проп., а з кооперативів—5—6 проп.

3 Поділля. Богохуство. Своєю окружного суду в Валті при зачиненні джерех розбірає діло трьох селян-штудентів, яких обвинувачували за богохуство. Кожного з винуватців засудили до кріпости на 2 роки.

Суд. У Вінниці окружного суду розбірає діло гімназиста Волянського. Його обвинувачували за убийство свого товариша, єврея Слободанюка. Душогубство сталося в класі. Свідки-гімназисти казали, що вбив він не-зумомне—хотів тільки налякати револьвером. Суд гімназиста Волянського виправдав.

3 Потапівщини. Відгукми інтендентських справ. З села Устимівки, хорольського повіту, наш кореспондент пише:

Цими днями арештували і одвели в хорольську в'язницю двох братів—Василя та Валерія Сахно Устимовичів, яких обвинувачують за великі інтендентські шахрайства, та за те, що забрали „аванси“ в інтендентстві, підриду не виконали і гроші привоїла. Сюда замінані також і начальники (буши) близьких залізничних станцій, які за хабарі свідчили перед інтендентськими чиновниками, що все жито, яке в залізничних елеваторах єсть Вас. Сахно-Устимовича, а в дійсності воно було зовсім чуже.

3 Курщини. Справа гурти. Вистава. За останні роки курські аматори-українці подавали губернаторові 2 статути „Провісти“ і „Русско-малоруського музикально-драматического кружка“, але не той ні другий затвержений не був. Тепер істнуєчий тут русько-український гурток на загальних зборах 11 лютого постановив подати на затвердження статут „кружка русько-українського музикально-драматического искусства“. Уповомочено 5 фундаторів, між ними одия офіцер.

Чистий прибуток од вистави „Хмара“, що відбулась 31 січня, 122 карб. Далі готовляється до вистави „Старі до молодих не підгорбайтєсь“ і комедія-опера „Майська ніч“.

3 Катеринославщини. Нецста. В с. Струківці, катеринославського повіту, син неумомне вбив батька. Увечері селянин А. Макаренко почув у сьвнющинку гамір і виїшов надвір. Він думав, що там злодії. До себе прикликав сина, забрали кілки і пішли до сьвнющинка. Виявилось, що там була собака. Син замахнувся вилком, щоб її ударити, та замість неї, вдари в батька по голові. Батько вив і через кілька днів помер.

Донес. Пристав каменського заводу доіс начальству, що він викрив на заводі 15 потайних польських шкіл, де писали польською мовою діктовку.

Вистава. 31 января в селі Перецедєві, на Катеринославщині, гурток аматорів в народному домові виставляв жарт на одну дію „На перші гулі“ С. Васильченка.

Напад. На станції Нижньдніпровськ вночі злочинці напали на

почталіона Кириченка, який ніс гроші. Почталіон одбився.

Сисна поліція. З Катеринославської сисної поліції увалнено агентів—Михайличенка та Богданова. Ст. Михайличенка раніш двічі судили за злодійство, а тепер посадили в тюрму за підлог офіціальних документів. Богданова одано від суду за уголовне злочинство.

Бібліотека. З села Павлів і олександрівського повіту, до газети „Засєв“ пишуть: У нашім селі вже два роки є зємська безплатна бібліотека-читальня. Людей не тягне о бібліотеки. Зпершу було пішли до нї сєляне пілими юрбами, а потім все менш і менш. Є навіть діт, і не мало, коли бібліотекару й зовсім нічого робить. Зємстає наше пильно стежить за тим щоб у бібліотеку не попала справді якась путяча газета і щєдро засипає такими, як „Русская правда“ та „Земщина“, котрих ніхто не читає крім б.бібліотекаря. Про українські гагати й балакати нічого: їх ніяк не допускають сюди. Хто хоче мати газету рідною мовою, той муєйти сам її передплачувати, а хто хоче читати українську книжку, то не йди до безплатної читальні, бо туда також книжок не пускають. Як само назвище покаже, наша бібліотека, крім того, єть й „читальня“. У нї є простора зала, де можуть збиратися й читати усяк, хто хоче.

Та цього у нас віколи не буває, а буває ось що в пїй залі: Замануєть бібліотекареві розвирати єв їх свинєй. Надумано-зроблено. Розпродан „свинєй“ білеті і забрав учасників розвиршу в залу читальні. Тут і були розвиргані свині. Після розвиршу був упорядкований гучай бенкет, на якому чимало пролилось горілки. Скінчився бенкет тим, що упорядкована бібліотекаря високо підкадали „на ура!“ за те, що умє утворити такі весєлі моменти.

3 Херсонщини. Гурток аматорів. Недавно в с. Мигєй, Ольвипольського пов. з місцевой сєлянської та робітничької інтелігенції склался гурток аматорів, які думают упорядкувати українські вистави. Становище цього гуртка в матеріального боку дуже зле—немає грошей на придбання потрібной драматичной літератури. Аматори думают в недалекому часі упорядити виставу для поліпшення своєї каси.

Відкриття південно-західного відділу експортної палати у Київі.

18 лютого в Х-ій аудиторії київського комерційного інститута відбулось урочистє відкриття південно-західного відділу експортної палати у Київі. На засіданні прибуло більш 100 душ представників урядових, провінціальних інституцій, торгу, промисловости, сєльськог хазайства та инш. Засідання відкрив привітною промовою член Державної Ради В. І. Дєвєсов.

В своїй промові В. І. Дєвєсов каже, що одним з головних факторів в ділі розвитку „производительных“ сил крїяні є правильно організованій продаж промислових і сєльсько-господарських цїностей, при цьому закордонній експорт є необхідний виходом, який дає можливість регулювати і попереджувати перефазодетво продуктів і їх обєднюванія. Таке значіння експорта для крїяні.

Але для держави експорт має ще більше значіння.

Російська державна запозичєність зараз досягає 9 мільярдів карб. і по цим позичкам Росія повинна платити щє-року більш 450 мил. карб. Ці гроші виходять за кордон виключно в золоті; й покривати цей одхід ми можемо: 1) природним добуванням золота, якого добувається 40 мил. карб., 2) митом в закордонних товарах в розмірі 160 мил. карб., і 3) то ріжницєю в торговельному балансі, яка була доі на нашу користь. Рїжниця між російським іпортом і експортом в 1905 році була 458 мил. карб., а в 1908 вона впала до 85 мил. карб. Але в урожайній рік 1909 вона піднялась аж до 521 мил. карб., а в 1910 р.—430 мил. карб.

Цей надхід золота відбєвся на податковій здібности населєнія і російський державний бюджет піднявся за 2,700 мил. карб. Це дало можливість допомогти населєнію підєквідних губ. і Сїбірі, які постраждали од неврожайю, крім того в державному казначействі зараз є золота на 1/2 мільярда карб. Як що буде врожай в цьому році, то уряд зможе побільшити випуск паперових грошей і полегчити кредит, якого та потребує промислова і сєльсько-господарська Росія.

Але програма російської фїансової політики не в тому лиц, щоб забезпечити платїжні здібности держави. Необхідно звернути увагу на розвиток вивозу не тільки хліба, але й наших цїностей, які можуть здобути собі безабачений спродаж. З таких товарів в останні часи збільшився вивоз таких продуктів, які хутко пєуться, а також діючих матеріалів, але й по за цими предметами вивозу є ще багато предметів, які можна експортувати, аби тільки пристосуватись до вимог закордонних ринків. Необхідне детальне студіюванія закордонного попату і умов російського виробу, а це не по силі одному

лиш урядові, а повинно бути й авданям місцевих торговельних організацій.

Він вітає заснування експортної палати, яка має на меті об'єднати експортерів і студіюванія питань російського закордонного вивозу і дає можливість російському урядові збирати з торгових сфер вої відомости, які необхідні для урегулюванія російського вивозу.

Далі читає доклад проф. М. В. Довнар-Запольський „Зачєніє Експортной палати и проблемы экспорта“.

На думку проф. М. В. Довнар-Запольського, відкриття експортної палати є явище історичне для нашого краю. Тепер торгівля є справа не тільки приватна, а й державна, як це видно з доклада д. Дєнісова. Учасна торгівля в питанню експорту вимагає об'єднанія всіх підприємств, що можливо тільки в такий інституції, як експортна палата. С.-Петербургська експортна палата не може обдугуовувати всеї Росії, повинні бути районні експортні палати, пристосовані до місцевих потреб.

Які ж завдання повинна ставити собі експортна палата?—Студіюванія районів, з яких екпортується товари, і країв, в які вони імпортується, а також потрібно, щоб експортна палата мала голос в державі при вїробленні тарифів, міжнародних умов і т. в. Це останнє дуже потрібне через те, що зовнішня торгівля зараз пробуває у невигідному становищі. Вартість вивозу на одну душу населєня у нас дуже незначна—в 1909 р. вона рївнялась напр., 13 р. тоді, як в Франції вивіз був в 7,3 більший, а в Бєльгії в 25.

Ми повинні дивитись не тільки на арїст нашого вивозу, а й на арїст наших конкурентів. Ми мїцні пшеняєцю, а не жито, бо в останні часи, Прїабальтійський край, напр., ієть пруське жито. Ми одстаєм за Заході, а на Сході теж не посїваєм за нашими європейськими конкурентами. Ми втрачаєм через те, що неорганізовані. Англія і Германія фїансують єв-їмпортерів в чужих краях, а ми навіть не маємо докладних відомости про наші підприємства на Сході. Нам тепер треба звернути всю свою увагу на Схід, поки він не втєрний для нас зовсім. Для успішности нашой торгівлі там потрібне наукове розробленія торговельних давнїх, які стосуються країв, що лежать на Сході. Це повинно бути одним із головних завдань експортної палати.

Після доклада проф. М. В. Довнар-Запольського читає доклад А. І. Ярошевич „О производительности Ю.-З. Края“.

В своєму докладові д. Ярошевич є статистичними даними з'євчує перед аудиторією, на що багата наша земля і закїнчує доклад таким висновком, що ріжноманїтність експорта з нашого краю показує на величину завдань експортної палати, доведеться багато попрацьовати.

В другій частині засідання вирішено при експортній палаті відкрити 5 секцій: сахарну, мукомольну, хлібну, лієну і загально-торговельну. Були поради про одкриття ще й хмільной секції, але за браком потрібного числа членів діло це поки що одкладено. Далі було вибрано раду, в яку увїшло 24 души (10 од секцій, по два од кожної секції і 14 од загальних зборів).

Доі записалось в члени палати 73 души, які розвїзались по секціям так: в сахарну записалось 21, мукомольну 3, хлібну 14, в лієну 7 і в загально-торговельну 28. Розмір членської вкладки для дієвочих членів покіднено 25 карб., для бачків—100 карб., для товариств взаємного кредиту—50 карб. і для членів-євробітників—10 карб.

Справа Мацоха.

18 февраля—допитували чернєчих „жінок“. З посвідчень цих „жінок“ вїясняєсь картина монастирської „любови“, що цілком держалась на подарунках.

„Жінки“—зєблїзного мішани, жінки й донки ремісників. Де-котрі з „жінок“ навіть на суд прийшли, прибравшись у подарунки, одержані з чернєчих рук.

Чоловіки-ремісники свідчать, що Дамазій любив цілуватися з жєнщинами і щєдро одбарован і тверезим і п'їним. Так Євєський, через котру він одержував конспіративні телеграми, а особливо її сєстрам Островським, з котрих одна носила йому од Євєських ті телеграми, Дамазій де-кілька разів дарував діамантові обручки, ізумрудне намисто, годинники і піаніно...

Експертні-мєдички свідчать, що Валдава убито навєлажками і помер він дуже швидко. Чи спав, чи ні—встановити важко.

Псіхіатрична експєртиза встановила, що Мацох здоровий; можливо, що убив він в афекті, але це не був афект патологичний.

Другий експерт вважає Мацоха морально розбєщенним.

На додаткові запитання Мацох знову каже, що він наговорив на Старцького. Про Олесинського теж каже, що він не бачив, щоб Олесинський крав із „skarbos“, а лиш бачив, як той заходив туди. Що до участі Олесинського в покражі спадщини Гавельчича—Мацох держиться попередніх посвідчень.

Старцький, не вїзнає себе винуватим.

Олесинський каже, що він не брав

участі в крадіжках з „skarbos“ і спадщини Гавельчича. Він заходив до „skarbos“ по обов'язку. Гроші Мацохові він дав не як спільникові в крадіжках, а як своєму помішникові.

На думку Олесинського ніхто не обкрадав „skarbos“ і доводить, що там не було таких грошей, а значить не було що красти. Олесинський гадає, що може то в 1909 році Мацох обкрад „skarbos“.

Роблять „очнїю ставку“. Обидва підсудні настоють на своїх посвідченнях.

Про ітнїні відносини між Дамазієм і Оленою суд розглядає при зачиненні дєрех.

Нарешті розслїдуєть, викрити під той час, коли підсудні були в тюрмі, таємну переписку. Пєрткевич, котрий не зважачюча на докази експєртів, одмовлявся од участі в цїй переписці, нарешті признаєтьсь.

До чєнстоховського монастиря їде сила прохан. Народ їде каятись перед Матєр-Божою і замолювати грїхи Мацоха.

Кореспондентів сила. Всі дуже розчаровані Оленою. Нічого героїчного в нїй нема. Ніякої краси—ні духовної ні фїзичной.

До життя.

Десять туги за життям!
Десять жєврити у мрїях!
Руху, руху все оддам!
Весь вгорю в жєвих подїях!
Штучні поза і слова
Остогидли вже без мїри.
Бура, бура життєва
Струни творчі даєть для лїри!
Слово дуже, слово нове
В грудях вїкує борня!
Хїй же прїйде час віднови
В бієську ранку, в сьвїтї дня!
Р. 12. Я. Мамонтов.

За кордоном.

Демонстрація суфражісток.

Обурєні тим, що рада англійських міністрів одмовилась поширити виборчу реформу і на жінок, суфражістки вчинили демонстрацію на вулицях Лондона, підчас якої суфражістки витягли з муфт молотки і вибили вікна в кращих крамницях. Потєрїло 75 магазинів. Збитків щось на 40.000 рублів. По тих вулицях, де йшли суфражістки прикащики забивали вікна, суфражістки прикащики забивали вікна, суфражістки вибито всі шибки в вікнах. Арештовано 121 суфражістку, між ними голову з них—Пангафет, яка заявила, що демонстрацію зроблено з тим, щоб „звернути увагу громадянства на лице становище жінок“. Над багатьма з арештованих суфражісток відбувся вже адміністративний суд і їх засуджено від двох до трьох місяців в тюрму.

Подїї в Персії.

В тегеранській офіційній газеті „Оф-таб“, що видається людьми, які близько стоять до регєнта, з'являються статті, які критикують персидську конституцію і викликають неолопідальних міністрів і взагалі вузьку форму народного представництва. В політичних колах заповняють, що через скілька часу регєнт організує особливий мєджлисі на зразок єгипетської ради. Населєнія Тегєрана страшенно обурєне з приводу смертних кар. Шибєнці ще й досі стоять на майдані. Між иншим, виявляється, що серед покараних на смерть в Тегєрані були люди ні в чому неповинні; наприклад, замість городского Гасана було покрано городского Гусєйна. Помилка сталась через схожість прїзвищ.

Подєсться, як пєвна звістка, що бувший шах, Магомєт-Алі, вїїхав на парокдї з Гюмні-Тєпє в Одєсу, звідкіль збирєтьсь поїхати в Англію.

Подїї в Китаї.

Салдати бунтївники спалили в Пєкїні 800 домів, загинуло багато людей; бунт стався через те, що невилучено жалуванія. Юаншкїй обїав повернути збитки всім, хто потерпів від цього бунту. Новорічнїя процесїя в Тянь-Цзіні зробила величезною рєспубліканською манїфєстацією. Процєсія рєстїгнулась на скілька верстов; брало участь 5000 мужчин, жінок і дітєй з чотирма оркєстрами музики. Всі домї було прикрашено рєспубліканськими прапорами. Всю ніч була чудова ілюмінація і чуно було вїгукми на чєсть рєспубліки.

Останні вісти.

(З газет та по телеграфу).

Всякі звістки. ХАРЬКІВ. Мїнстр викликав для командіруванія за кордон готувати-ся на профєсора астрономії стїпендіата Фєєєнкова, посилаєть його по-мамо університету.

Профєсьїанє видання „Южная Жєзнь“ не може виходити, бо редактору Грузїнцєву арештовано за невилучу штрафу, а друкарні заборонєно друкувати це видання під погрозою закриття друкарні, не зважачючи на те, що друкарь має дозвіл на друкування.

(Васєн. кор.).

ПЄТЄРБУРГ. „Петербургская Газ.“ повідомляє, що цими днями в Ялту прїїждєть Распутін і житимє тут все літо.

З інститута доріє увїльєно на півроку двох студєнтів за те, щоб поділи чужі прєкєти.

„Нов. Вр.“ повідомляє, що на місцє Сєрїєловича призначаєть його помішника Удрєвана.

Друєй Ілюдєра виклопотали, що в Флорїєвої пустинї знято надзвичай.